

58ste vergadering

Woensdag 20 maart 2002

Aanvang 10.15 uur

Voorzitter: Van Nieuwenhoven

Tegenwoordig zijn 104 leden, te weten:

Van den Akker, Arib, Augusteijn-Esser, Balemans, Balkenende, Barth, Van Beek, Belinfante, Van den Berg, Biesheuvel, Van Blerck-Woerdman, Blok, Bolhuis, Buijs, Bussemaker, Van de Camp, De Cloe, Cornielje, Crone, Depla, Van Dijke, Dijkma, Dijkstal, Dijsselbloem, Dittrich, Van den Doel, Duijkers, Duivesteijn, Feenstra, Geluk, Van Gent, Giskes, Graaf, Harrewijn, Van Heemst, Hermann, Hessing, Hindriks, Van der Hoek, Hoekema, Van der Hoeven, Hofstra, Ten Hoopen, Horn, Jonker, Kamp, Kant, Klein Molekamp, Van der Knaap, Kuijper, Lambrechts, Luchtenveld, Th.A.M. Meijer, Melkert, Middel, Van Middelkoop, Mosterd, Nicolai, Niederer, Van Nieuwenhoven, Noorman-den Uyl, Örgü, Van Oven, Passtoors, De Pater-van der Meer, Rabbae, Ravestein, Rehwinkel, Van 't Riet, Rietkerk, Rijpstra, Rosenmüller, Ross-van Dorp, Rouvoet, Schimmel, Schreijer-Pierik, Slob, Smits, Snijder-Hazelhoff, Van Splunter, Spoelman, Van der Staaij, Van der Steenhoven, Stellingwerf, De Swart, Terpstra, Timmermans, Ter Veer, Vendrik, Verbeet, Verburg, Verhagen, Van der Vlies, M.B. Vos, Voûte-Droste, De Vries, Waalkens, Wagenaar, Van Walsem, Weekers, Weisglas, Wilders, De Wit en Witteveen-Hevinga,

en de heren Kok, minister-president, minister van Algemene Zaken, Korthals, minister van Justitie, mevrouw Jorritsma-Lebbink, vice-minister-president, minister van Economische Zaken, mevrouw Borst-Eilers, vice-minister-president, minister van Volksgezondheid,

Welzijn en Sport, en de heren Benschop, staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, en Hoogervorst, staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

De **voorzitter**: Ik deel aan de Kamer mede dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:

Bakker en Van Ardenne-van der Hoeven, wegens verblijf buitenslands, ook morgen;

Te Veldhuis, wegens ziekte, ook morgen.

Deze berichten worden voor kennisgeving aangenomen.

Aan de orde is het debat over de **Europese top in Barcelona**.

De heer **Timmermans** (PvdA): Mevrouw de voorzitter. Als je een motto zou moeten bedenken voor deze Europese top, dan zou je een beetje onparlementair kunnen zeggen: niet lullen, maar poetsen. Er is gekozen voor een pragmatische benadering, waarbij gekeken is naar wat in Lissabon is afgesproken en naar het traject dat moet worden gevolgd om dat voor elkaar gekregen. Dat is een zeer te waarden aanpak naar de mening van mijn fractie.

Het Europese model zou je kunnen omschrijven als het Rijnländs model in een moderne vorm. De essentie van het Europese model, waarover indertijd afspraken zijn gemaakt in Lissabon, is dat je wel streeft naar economische vooruitgang, maar dat

je niet alle risico's die met zo'n marktmodel samenhangen bij de factor arbeid neerlegt. Daar zit het risico van de kwadratuur van de cirkel in. Als je groei wilt bereiken en je doet dat volgens de regels die bijvoorbeeld in de Verenigde Staten gelden, dan betekent het dat je de flexibiliteit voor een groot deel bij de factor arbeid neerlegt. Als je dat niet wilt, dan loop je het risico dat de groei vertraagt. Die twee elementen moeten in Europa in evenwicht gehouden worden.

Ik vind dat er in Barcelona stappen in de goede richting zijn gezet om dat te realiseren. De afspraken in Lissabon waren in de afgelopen maanden achter de kim verdwenen onder invloed van tegenvallende economische groeicijfers en misschien ook wel als gevolg van de aanslag op 11 september, maar die staan nu weer gewoon op de Europese agenda. Dat is ook goed. Alleen door handhaving van het Europese model kun je de lotsverbondenheid waarmaken waar Europa op allerlei terreinen mee te maken heeft.

Ik heb gemerkt dat er bij een aantal deelnemers aan de Europese Raad irritatie is ontstaan over de werkwijze van de Europese Raad. Steeds meer regeringsleiders vinden de aanpak die traditioneel geldt voor de Europese Raad eigenlijk niet meer van deze tijd. Wij hebben het ook minister Zalm horen zeggen en die geluiden komen ook uit andere landen. Die knellende werkmethode komt natuurlijk beter aan het licht op het moment dat er een "werkraad" is, zoals deze in Barcelona, waarbij het niet gaat om grote verklaringen over nieuwe doelstellingen, maar waarbij men aan het werk gaat om te realiseren wat is afgesproken. Het is dan ook goed dat de Europese Raad